

BRANIMIR JELAKOVIĆ, dipl. ing. građ.

(1925. - 2001.)

Životna priča Branimira Jelakovića, dipl. ing. građ., govori o čovjeku koji je cijeli život posvetio jednoj rijeci, za koju je i s kojom je živio i u kojoj je našao vječiti mir. Rodio se u Slavanskom Brodu 1925. g. Školu je pohađao u mnogim gradovima ondašnje Jugoslavije u kojima mu je otac kao časnik službovao. Maturirao je 1943. godine u Zagrebu. Diplomirao je 18. ožujka 1952. godine na Građevinskom odjelu Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Prvo mu je zaposlenje bilo u ondašnjem vodograđevinskom poduzeću *Jelas* u Slavanskom Brodu. Kratkotrajno je potom radio u karlovačkom *Temelju*, ali se na poziv inž. Joze Pilara vratio u prijašnje poduzeće u Slavanskom Brodu. Tu je sredinom 1956. imenovan šefom Vodoprivrednog odjeljka. U sljedećih deset godina marljivo je osposobljavao taj odjeljak za sve poslove na Savi i u zaobalju. Zamijenjena su dotrajala i nefunkcionalna drvena plovila suvremenim čeličnim, izgrađena je i posebna stambena lađa za snimanje, građenje i održavanje obalnih građevina na Savi, a ujedno su za smještaj napravljene posebne sklopive barake. Zajedno s Vodnom zajednicom *Jelas polje* i gradskim uredom za geodetske radove izgradio je stambeno-poslovnu zgradu na obali Save. Nastojao je unaprijediti službu obrane od poplava pa je na svakoj čuvarskoj dionici izgrađena solidna zgrada s pripadajućim gospodarskim sadržajima i prostorijama za smještaj u slučaju izvanredne obrane od poplava. Izrađen je i poseban projekt (Velimir Ručević, dipl. ing. arh.) nalik graničarskom čardaku.

Ing. Branimir Jelaković premješten je 1966. u Zagreb gdje je prve dvije godine bio direktor Odjeljka Zagreb, a potom je imenovan tehničkim direktorom Direkcije za Savu. Bogat je i sadržajan radni vijek zaključio kao voditelj stručnih službi ondašnje Samoupravne vodoprivredne interesne zajednice *Sava* u Zagrebu, a 1988. godine otišao je u mirovinu i vratio se u Slavanski Brod.

Direkcija za Savu, koja je kasnije mijenjala imena u Opće vodoprivredno poduzeće *Zagreb* i Vodoprivredna radna organizacija *Sava*, prerasla je u moćnu vodoprivrednu organizaciju osposoblje-

nu za najsloženije projekte i za najsloženije hidrotehničke građevine. Iako je ustrojen vrijedan i respektabilan vodnogospodarski ustroj, poplava u Zagrebu 1964. godine, a i kasnije velike vode 1970. godine, upozorile su na sve nedostatke u sustavu obrane od poplava na rijeci Savi. Nastupilo je novo razdoblje u kojem je sve usmjereno prema podizanju i dovršavanju sustava obrane od poplava Zagreba, Siska i Karlovca, sustava Lonjsko polje i poboljšanju nasipa nizvodno od Stare Gradiške do Račinovaca. Ustrojila se jedinstvena služba obrane od poplava. To je vrijeme velikih napora uključenih u okončavanje komasacije i uređivanje zemljišta, vrijeme izgradnje mnogih melioracijskih crpki te stvaranje uvjeta za veću proizvodnju hrane. Bile su uključene i sve vodne zajednice, vodoprivredna poduzeća iz Bosne i Hercegovine i Slovenije te brojna graditeljska poduzeća. Bili su to zlatni dani hrvatskoga vodnoga gospodarstva, bilo je to razdoblje bitke za nasipe. Za izvršavanje godišnjih rasporeda bio je zadužen ing. Jelaković, koji je ne štedeći sebe, a ni druge, uporno obilazio gradilišta i zahtijevao točnost u ispunjavanju planova i iskorištavanju svih povoljnih vremenskih prilika.

Ing. Branimir Jelaković je zaslužan i za korištenje iskustva drugih zemalja (Nizozemske, Rusije i posebno Mađarske) za organizaciju uspješne službe obrane od poplava. Čovjek u čizmama, kako su ga nazivali, insistirao je da se na podizanju i održavanju sustava obrane od poplava,

i na rijeci Savi i na zaobalju, mora raditi neprekidno dugi niz godina, a da u troškovima moraju sudjelovati svi građani bez obzira na dob i zanimanje.

Radio je mnogo na zaštiti od štetnog djelovanja voda i prvi je izradio osnovni hidrološko-hidraulički proračun za akumulaciju Kamenska kod Orljavca u županiji Požeško-slavonskoj. Također je dugo djelovao u međuopćinskom Oboru za pripremu izgradnje te brane. U sklopu sustava obrane od poplava na istočnom obodnom kanalu Jelas-polja pripremio je projekt i gradnju male vodne akumulacije Petnja, čija je brana izgrađena 1968. godine. Sudjelovao je u gradnji brane Bačica blizu Cernika za potrebe PIK-a u Novoj Gradiški.

Uz redovite radne obveze Branimir Jelaković aktivni je član Društva inženjera i tehničara. U dva je izborna razdoblja bio predsjednik Sekcije arhitekata, geodeta i građevinara u Slavanskom Brodu, bio je predsjednik Komunalnog savjeta općine Slavanski Brod, član muzejskog odbora i suradnik u stručnim časopisima iz područja vodoprivrede i pisac knjiga. Bio je uključen u izradu mnogih GUP-ova i prostornih planova, a i sudionik je mnogih stručnih skupova za obranu od poplava, zaštitu i iskorištavanje voda.

Za svoj je rad primio mnoga priznanja: Zlatnu značku Saveza građevinskih inženjera i tehničara Jugoslavije, orden rada sa srebrnim vijencem i povelju vođa *Vodoprivrede Slavanski Brod* u povodu proslave 70. obljetnice hidrotehničkog odjeljka Slavanski Brod 1989. godine.

Gospodin Branimir Jelaković bio je poseban i jednostavan čovjek. Brzo je uspostavljao vezu sa sugovornicima i ljudima raznih zanimanja, a sveobuhvatnim i nepristranim pristupom stekao je naklonost i poštovanje mnogih. Bio je neobično obljubljen i služio je za primjer prijateljstva, kolegijalnosti i odanosti struci. Neizmerno mu je smetalo licemjerje, lijenost, netočnost i površnost.

Po vlastitoj je želji njegov pepeo 6. kolovoza 2001. godine prosut po Savi u Slavanskom Brodu. Tako su se jedan čovjek i jedna rijeka koji su bili stalno povezani zauvijek sjedinili.

Tomislav Krpan, dipl. ing. građ